

til at gaa i Spændene. Rytteriet er forholdsvis bedre forsynet med Heste end Artilleriet; men dog vil man ogsaa der mangle Heste, dersom man skulde blive nødt til at gjøre Eskadronerne store for at bøde paa deres ringe Antal.

Vi komme nu til Undersøgelsen om, hvorvidt Hæren med dens nuværende Ordning efter endt Mobilisering og Koncentrering vil være i Stand til at løse den Opgave, der bliver stillet den med Hensyn til Kamp i aaben Mark. Det, man skulde kunne forlange af den Del af Hæren, der skal optræde opererende i aaben Mark, er, at den skal optage Kampen med nogenlunde gode Chancer mod en Hær af omtrent lige Styrke. Efter Hærorrdningen af 1867 skulde vi kunne opstille en Operationshær paa 31 Batailloner, 15 Eskadroner og 12 Batterier, som skulde kunne optage Kampen i aaben Mark mod i det Mindste et fjendtligt Armeekorps, der tilnærmelsesvis har samme Størrelse som vor Hær. Da nu imidlertid vore Reserveafdelingers Kammer ifølge Organisationen ere meget svage og væsentligt bagerede paa et betydeligt Antal værnepligtige Befalingsmænd, og da Erfaringen desuden har vist, som almindelig bekendt og ofte fremhævet, at det ikke har været muligt ad de Veie, som Hærløven anviser, at skaffe det fornødne Antal værnepligtige Befalingsmænd tilbehøret til Afdelingerne af Linien eller Reserven, saa vil det let ses, at det under en eventuel Krig ikke vil være muligt strax at rykke ud med mere end i det Høieste Linieafdelingerne, altsaa 21 Batailloner, 10 Eskadroner og 9 Feltbatterier, naar man da gaar ud fra, at der er et vist Minimum af Befalingsmænd ved en Afdeling, under hvilket man ikke kan gaa, naar man i Nutidens Kamp vil vente at udrette Noget paa Balpladsen. Man vil derfor være nødt til at komplettere Linieafdelingerne med Hensyn til Befalingsmænd fra Reserveafdelingerne og at lade disse indtil videre blive hjemme. For Feltartilleriets Bedkommende vil det maasse endog være nødvendigt at indskrænke sig til at rykke ud med 6 Kanoner pr. Batteri, da Reservebatteriernes Kadrer ere saa smaa, at de ikke kunne yde noget stort Bidrag til Liniebatterierne. Den Operationshær, man altsaa vil kunne opstille efter endt Mobilisering og Koncentrering her paa Sjælland, vil da i det Høieste blive 21 Batailloner, 10 Eskadroner og 9 Batterier à 6 Kanoner eller omtrent 20000 Mand. Om man i Løbet af nogen Tid vil kunne naa at faa Reserveafdelingerne saaledes forsynede med Befalingsmænd, at ogsaa de kunne rykke ud, vil altid være meget tvivlsomt; i ethvert Tilfælde vil det neppe luffes at faa dem saa hurtig i kampdygtig Stand, at de kunne komme til at deltage i den første Kamp, og den bliver let den afgjørende. Det maa nemlig erindres, at saalænge Landet er fuldstændig blottet for Befæstninger, bliver Hoved-

momentet i Forsvaret Forsøget paa at hindre en fjendtlig Landgang her paa Sjælland, og dette skal ske ved Hjælp af Operationshæren i Forbindelse med Flaaben. Endvidere er der Grund til at antage, at et Angreb som det forudsatte kommer hurtigt og bliver udført med stor Kraft; det gjælder derfor om strax efter Krigens Erklæring at have den Operationshær beredt, som vi overhovedet kunne opstille; de Afdelinger, som først kunne blive færdige til Udrykning en Maaned eller maasse mere efter Krigens Udbrud, ville formodentlig komme for sent til at faa Indflydelse paa Kampens Udfald.

Det vil heraf ses, at det er en absolut Nødvendighed at give Hæren stærkere Kammer og navnlig at stille Reserveafdelingerne i saa Henseende paa lige Fod med Linieafdelingerne. For overhovedet at kunne skaffe disse Kammer tilstede maa man benytte de Erfaringer, der ere gjorte siden 1867 til paa hensigtsmæssig Maade at omdanne de Institutioner, som forsyne Hæren med Befalingsmænd. I nær Forbindelse med Udvidelsen af Kammerne staar ogsaa Indførelsen af Regimentsinddelingen ved Fodfolket, som i alle andre Hære anses nødvendig og hensigtsmæssig baade for Freds- og for Krigsforhold. Kunde man desuden komme til en bedre Benyttelse af den korte Uddannelsesetid, vi maa nøies med, og som nødvendigvis betinger et talrigere Antal Befalingsmænd og et saavel for Fodfolket som for de øvrige Vaaben begreundet Antal Rekruter, samt til en hensigtsmæssigere Ordning af de større samlede Øvelser, navnlig mere Samvirken mellem de forskellige Vaaben, da kunde man maasse haabe paa, naar Krigen kom, at have en Operationshær, der var tilstrækkelig stor og tilstrækkelig god til at løse den Opgave, der blev stillet den, og som i ethvert Tilfælde frembød Garanti for, at den paa en hæderlig Maade i aaben Mark kunde optage Kampen mod en fjendtlig Hær af omtrent lige Størrelse.

Gaa vi nu over til det sidste Moment af Forsvarsplanen, Kampen om Hovedstaden, for at undersøge, hvorvidt den nuværende Hærorrdning tilstøder en saadan Udvikling af Hæren, at Hovedstaden virkelig kan forsvares endog blot en kortere Tid som nogle Uger, saa komme vi paa en naturlig Maade til en Undersøgelse af de Hærelementer, som ikke ere beregnede paa Operationer i aaben Mark, men som kun kunne finde Anvendelse i befæstede Stillingen.

Hvad da først Fæstningsartilleriet angaar, da ville de 6 Kompagnier, som nu have ifølge Hærløven af 1867, medgaa til Besættelsen af Søbefæstningen, om denne skal have blot en nogenlunde tilstrækkelig Besætning. Der bliver altsaa intet Anbet end Københavns Væbnings Artilleri tilbage til Anvendelse i den ved Fæstningsbefæstninger forstærkede Stilling udenom Hoved-